

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2017 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. G.

przeciwko A. G. (1)

o alimenty

I. zasądza od pozwanego A. G. (1) na rzecz Z. G. alimenty w kwocie 500 (pięćset) złotych miesięcznie płatne do dnia 10-tego każdego miesiąca począwszy od dnia 1 kwietnia 2017 roku;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. ściągnąć od pozwanego A. G. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

IV. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

V. znosi koszty procesu między stronami.

UZASADNIENIE

W dniu 09 grudnia 2016 r. Z. G. wniosła do Sądu Rejonowego w Pruszkowie powództwo o zasądzenie od A. G. (1) na jej rzecz alimentów w kwocie 2000 zł poczynając od dnia wniesienia powództwa, płatnych z góry do 10 – go dnia każdego miesiąca. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego jednorazowej kwoty pieniężnej w wysokości 6000 zł tytułem alimentów za okres sprzed wytoczenia powództwa, płatnej do 14 dni od uprawomocnienia się orzeczenia w niniejszej sprawie. W uzasadnieniu podała m.in., że w dniu (...) r. Sąd Okręgowy w Warszawie rozwiązał związek małżeński stron z winy jej byłego męża. Z. G. wskazała, że obecnie nie zamieszkuje z pozwanym i nie otrzymuje od niego jakiegokolwiek pomocy. Według powódki jej sytuacja zdrowotna i bytowa jest skrajnie trudna. Z. G. podniosła, że jej były mąż czerpie dochody z wynajmu oraz nieoficjalnego handlu nieruchomościami (jest właścicielem domu przy ul. (...) w P. oraz apartamentu w J.). Ponadto podała, że A. G. (1) jest właścicielem kilku samochodów. Z. G. oświadczyła, iż pobiera emeryturę w wysokości 880 zł miesięcznie. Odnosząc się do swych kosztów utrzymania wskazała, iż musi uiszczać czynsz w wysokości 400 zł miesięcznie, jak również wydatkować na bilety 120 zł oraz na leki 600 zł (nie wykupuje wszystkich z powodu braku środków). Powódka stwierdziła, że w celu opłacenia wszystkich jej kosztów musiała zaciągnąć pożyczkę, której miesięczna rata wynosi 200 zł. (k.3-5)

W odpowiedzi na pozew A. G. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu podał m.in., że po pierwszym rozwiązaniu małżeństwa strony nadal razem zamieszkiwały w domu pozwanego i w tym czasie to on opłacał wszelkie koszty utrzymania nieruchomości. Ponadto wskazał, że pomagał swojej byłej żonie również w inny sposób. Co więcej, pozwany stwierdził, że po wykupieniu nieruchomości (pierwotnie zajmowanej przez strony) przez (...) otrzymał odszkodowanie, za które kupił sobie dom w P., mieszkanie na U. oraz dwa małe mieszkania nad morzem (jedno przeznaczone było na wynajem). A. G. (1) podniósł, że powódka przegrała sprawę przed Sądem Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie o podział majątku dorobkowego. W 2011 r. byli małżonkowie podjęli się opieki nad małoletnim wnukiem (z uwagi na zawisła przed Sądem Rejonowym w Pruszkowie sprawę o pozbawienie ich syna władzy rodzicielskiej nad dzieckiem) i w związku z tym postanowili ponownie się pobrać. Pozwany oświadczył, że w celu zapewnienia swej byłej żonie odpowiedniego zaplecza finansowego podarował jej mieszkanie przy ul. (...) w P. (początkowo, mimo posiadania przedmiotowego mieszkania, powódka mieszkała razem z pozwanym w nieruchomości przy ulicy (...) w P.). Pozwany podał, że powódka szybko zrezygnowała z opieki nad wnukiem sprawowanej w ramach rodziny zastępczej (z tego powodu wyłącznie on pełnił tę rolę przez pięć kolejnych lat). W ocenie pozwanego małżeństwo stron funkcjonowało „jedynie na papierze”. A. G. (1) wskazał, że w czasie drugiego małżeństwa strony w zasadzie nie pracowały (powódka dorywczo opiekowała się cudzymi dziećmi). Pozwany podał, iż jego była żona otrzymywała świadczenie z ZUS, zaś on utrzymywał się z najmu mieszkania nad morzem i ze swoich oszczędności. W związku z pogarszającą się sytuacją materialną pozwany był zmuszony sprzedać posiadane przez siebie mieszkanie we W.. Pozwany podał, że pieniądze ze sprzedaży przeznaczył na spłatę długu, remont domu, w którym zamieszkiwał oraz zakup samochodu. Pozwany zaprzeczył, aby posiadał więcej niż jeden samochód. A. G. (1) stwierdził, że mieszkanie nad morzem wynajmuje jedynie w okresie letnim za kwotę 150 zł za dobę. W związku z własnością tej nieruchomości pozwany ponosi czynsz w wysokości 240 zł miesięcznie. Zaprzeczył, aby zajmował się nieoficjalnym handlem nieruchomościami. (k. 29-31)

Z. G. w toku całego procesu do chwili zamknięcia rozprawy popierała powództwo i ostatecznie wносиła o zasądzenie na jej rzecz alimentów w kwocie 2000 zł miesięcznie począwszy od dnia 01 kwietnia 2017 r. oraz o zasądzenie na jej rzecz kwoty 6000 zł tytułem zaległych alimentów. (k.52, 53v, nagranie płyta k.54)

Z kolei A. G. (1) nie uznał powództwa i do chwili zamknięcia rozprawy wniósł o jego oddalenie w całości. (k.52, 53v, nagranie płyta k.54)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia (...) r. Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. akt VII C 951/13 rozwiązał przez rozwód związek małżeński stron zawarty w dniu (...) r. z wyłącznej winy A. G. (1). Sąd nie orzekł o sposobie korzystania z domu wspólnie zajmowanego przez małżonków. W ten sposób Sąd Okręgowy orzekł rozwód pomiędzy stronami po raz drugi, gdyż strony dwukrotnie zawierały związek małżeński. Poprzedni raz Sąd Okręgowy rozwiązał przez rozwód związek małżeński stron w wyroku z dnia (...) r. w sprawie o sygn. akt I C 1379/93 bez orzekania o winie. Strony posiadają troje dorosłych dzieci, przy czym jedno z nich, tj. syn jest niewidomy i wymaga stałej opieki osoby trzeciej. Po pierwszym rozwiązaniu małżeństwa strony zamieszkiwały nadal wspólnie w domu należącym do pozwanego w P.. Stan ten trwał do 2008 r., tj. do momentu zajęcia tej nieruchomości przez (...) w związku prowadzonymi na tym obszarze inwestycjami drogowymi (za odszkodowaniem). Do tego czasu strony żyły w miarę zgodnie. Po tej dacie strony zamieszkały przez pewien czas osobno. Za pieniądze z odszkodowania uzyskanego od (...) A. G. (1) zakupił dom w P. przy ul. (...) (zamieszkiwany przez pozwanego do chwili obecnej) oraz trzy mieszkania: w W., we W. i w J.. Pozwany utrzymywał się z najmu nieruchomości oraz z obrotu nieruchomościami. W tym czasie pozwany władał także mieszkaniem przy ul. (...) w P.. Decyzję o ponownym związaniu się węzłem małżeńskim strony podjęły w związku z toczącym się postępowaniem o ograniczenie władzy rodzicielskiej ich syna nad ich wnukiem oraz o ustanowienie rodziny zastępczej dla małoletniego. Z uwagi na swe zamierzenia strony ponownie razem zamieszkały w domu należącym do pozwanego w P. przy ulicy (...). Po kolejnym zawarciu małżeństwa pozwany podarował swojej byłej żonie mieszkanie przy ulicy (...) w P.. W mieszkaniu tym zamieszkała jednak córka stron z rodziną. W czasie wspólnego zamieszkiwania strony nie potrafiły dojść ze sobą do porozumienia. A. G. (1) kontynuował swój

wcześniejszy związek z inną kobietą, doprowadzając do wspólnego zamieszkania tej osoby. Z uwagi na powyższe strony zamieszkały oddzielnie. Postanowieniem z dnia (...) r. Sąd Rejonowy w Pruszkowie ustanowił rodzinę zastępczą dla wnuka stron w osobie A. G. (1). Po kilku latach rodzina zastępcza została rozwiązana. Z wniosku Z. G. pomiędzy stronami toczyło się przed Sądem Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie postępowanie o podział majątku dorobkowego. Wniosek Z. G. został ostatecznie oddalony przez A. G. (1) sprzedał należące do niego mieszkania we W. oraz w W.. W trakcie ostatniego postępowania rozwodowego strony zamieszkiwały wspólnie do połowy 2012 r. W późniejszym okresie jednak Z. G. również zamieszkiwała z A. G. (1) w domu w P..

Z. G. ma 63 lata i obecnie mieszka razem z córką oraz jej rodziną w mieszkaniu znajdującym się przy ul. (...) w P. o pow. 37 m⁽²⁾. Nieruchomość, którą zajmuje została jej darowana przez byłego męża w 2011 r. Z. G. wycenia to mieszkanie na 270 000 zł. Od dnia (...) r. jest uznawana za osobę niezdolną do pracy. Utrzymuje się z emerytury w wysokości 757,21 zł miesięcznie. Do niedawna, do grudnia 2016 r. podejmowała się prac dorywczych jako (...) i osiągała z tego tytułu dochód w wysokości około 500 zł miesięcznie. W zamiarze zapewnienia sobie odpowiedniego dojazdu do pracy powódka korzystała ze środków transportu zbiorowego i wydatkowała na ten cel kwotę około 120 zł (zakup biletu miesięcznego). Z. G. jest obecnie osobą schorowaną i pozostaje pod stałą opieką lekarską z powodu (...). Przez wiele lat pozostawała na rencie z powodu (...), na którą w dalszym ciągu choruje. Od kilku lat ma (...). Z uwagi na schorzenia (...)nie może już kontynuować pracy. W związku z powyższym musi regularnie przyjmować leki, których miesięczny koszt wynosi około 400 zł. Jednocześnie z uwagi na swój stan zdrowia powódka nie jest w stanie podjąć dodatkowego zatrudnienia. Powódka razem z pozostałymi domownikami partycypuje w kosztach utrzymania należącego do niej mieszkania w wysokości około 433,46 zł - czynsz i dodatkowo opłaty eksploatacyjne ok. 150 zł. Córka w kolejnym miesiącu ma się wyprowadzić do własnego domu na Ż., na który zaciągnęła kredyt. Po wyprowadzce wysokość czynszu ulegnie zmniejszeniu z uwagi na to, iż część składników czynszu liczona jest od ilości osób zamieszkujących. Również opłaty za media winny być trochę niższe. W dniu (...) r. A. G. (2) zawarła umowę pożyczki z (...) na łączną kwotę 10 937,50 zł – do wypłaty 7000 zł. Z tego tytułu powódka obowiązana jest do uiszczania miesięcznej raty kredytu w wysokości 202,30 zł (pierwsza rata przypadała na dzień (...) r.). Pożyczka została zaciągnięta na okres 6 lat. Część zadłużenia została spłacona z odszkodowania za złamaną rękę. Pożyczka została zaciągnięta na bieżące utrzymanie A. G. (2) w okresie wspólnego jeszcze zamieszkiwania z byłym mężem, który w tamtym okresie ponosił koszty opłat mieszkaniowych. Ponadto powódka ponosi inne stałe wydatki m.in. na żywność w wysokości około 400 zł oraz na zakup biletów transportu zbiorowego ok. 100 zł. Miesięczny wydatek na utrzymanie powódki to kwota około 1300 zł. Dodatkowo A. G. (2) zwraca A. G. (1) w ratach po 50 zł koszty procesu ze sprawy po podział majątku dorobkowego.

Z kolei A. G. (1) ma 63 lata i mieszka w należącym do niego domu przy ul. (...) w P.. Dom ten chciałby sprzedać. Wystawia cenę 840 000 zł. Pozwany obecnie nie pracuje i utrzymuje się z wynajmowania w okresie letnim należącego do niego apartamentu w (...)oraz pieniędzy uzyskanych ze sprzedaży mieszkania we W.. Pozwany czerpie z tego tytułu dochód w wysokości 150 zł za dobę w sezonie. W związku z posiadaną nieruchomością pozwany opłaca miesięczny czynsz w wysokości 240 zł. Ponadto dysponuje oszczędnościami pochodzącymi ze sprzedaży należących do niego w przeszłości mieszkań (m.in. w 2014 r. uzyskał 220 000 zł ze sprzedaży mieszkania we W.). Pozwanemu nie przysługują uprawnienia do otrzymywania świadczeń rentowych lub emerytalnych. Pozwany jest osobą ogólnie zdrową. A. G. (1) posiada i użytkuje samochód z 1998 r. Tygodniowo wydaje na paliwo 110 zł. Ponosi opłaty mieszkaniowe w wysokości 210 zł za prąd, ok. 40 zł za wodę, 120 zł za śmieci, ok. 45 zł podatku gruntowego, co łącznie wynosi między 400-500 zł miesięcznie. Na żywność łącznie wydaje w dyskoncie i na targu ok. 400 zł. Miesięczny wydatek na utrzymanie A. G. (1) określił na około 1200 zł. A. G. (1) jest z zawodu (...). Do 2009 r. prowadził własną działalność gospodarczą w tym zakresie i uzyskiwał dochód w wysokości 50 000 zł rocznie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: dokumentacja z ZUS (k. 6), dokumentacja medyczna (k. 7, 9, 33 – 35, 39, 50), faktury VAT (k. 8, 11-12, 36 – 38, 49), umowa (k. 10), zestawienie transakcji (k. 40 – 48), polecenie przelewu (k. 51), przesłuchania Z. G. (k. 52, 53 - 53v, płyta CD 00:07:51 – 00:35:25, 00:57:12 – 00:58:47, 01:05:34 – 01:14:10), przesłuchania A. G. (1) (k. 53, płyta CD 00:35:25 – 00:57:12), wyrok z uzasadnieniem w sprawie rozwodowej o sygn. VII C 951/13 – akta dołączone k. 69, 71-74.

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej w niniejszej sprawie. Jakkolwiek niektóre z dokumentów zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały.

Sąd posiłkował się ustaleniami Sądu Okręgowego w Warszawie dokonanymi w sprawie rozwodowej o sygn. VII C 951/13.

Przesłuchania powódki jak i pozwanego, zdaniem Sądu były wiarygodne. Przesłuchania te nie wykluczały się wzajemnie i były przez strony poparte szeregiem dowodów w postaci dokumentów. Sąd nie miał wątpliwości w zakresie ustalania na podstawie tych dowodów stanu faktycznego, co do którego, co do zasady nie było sporu. Rozbieżności natomiast dotyczyły ocennej kwestii przesłanek obowiązku alimentacyjnego.

Sąd Rejonowy określając koszty utrzymania opierał się na zasadach doświadczenia życiowego, które pozwalają na określenie kosztów codziennego życia i zaspokajania takich potrzeb jak m.in. wyżywienie, leki, dojazdy.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Na podstawie art. 60§ 1 kro małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym w i majątkowym zobowiązanego.

Stosownie do treści art. 60 § 2 kro jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

Obowiązek świadczeń alimentacyjnych między małżonkami po rozwodzie stanowi kontynuację obowiązku wzajemnej pomocy powstałego przez zawarcie małżeństwa. W przypadku rozwiązania małżeństwa z winy jednej ze stron relacja między małżonkami zostaje przedwcześnie skrócona i to jednostronną decyzją małżonka wyłącznie winnego rozkładu pożycia. Rezygnując z podtrzymywania małżeństwa, małżonek ten przesądza nie tylko o swojej sytuacji majątkowej, ale także o sytuacji majątkowej niewinnego małżonka, który miał prawo oczekiwać, że małżeństwo będzie trwałe, a uzyskana dzięki niemu sytuacja majątkowa względnie stabilna. W tym kontekście dożywotnie alimenty stanowią pewien substytut złamanej przez małżonka winnego obietnicy dożywotniego wspólnego pożycia i wzajemnej pomocy.

Bezsprzecznie pozwany A. G. (1) prawomocnym powtórnym wyrokiem rozwodowym został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia małżeńskiego stron.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa przy ustalaniu obowiązku z art. 60 § 2 kro należy przeprowadzić porównanie każdorazowej sytuacji materialnej małżonka niewinnego z tym położeniem, jakie istniałoby, gdyby rozwód nie został w ogóle orzeczony i gdyby małżonkowie kontynuowali pożycie w formie zgodnej.

A zatem należało ustalić, czy rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, a więc Z. G.. To pogorszenie sytuacji materialnej może polegać na zmniejszeniu ilości środków do dyspozycji małżonka niewinnego jak i zwiększeniu się jego usprawiedliwionych potrzeb. Również zasadnym jest ustalenie czy Z. G. znajduje się obecnie w niedostatku, czyli czy jest w stanie pokryć swoje usprawiedliwione potrzeby własnym sumptem.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że powódka nie ma możliwości zarobkowych i majątkowych pozwalających na pełne zaspokojenie swoich potrzeb, które wynoszą ok.1300 zł. Jedynym jej źródłem utrzymania jest emerytura w wysokości około 750 zł miesięcznie netto. Jeśli chodzi o stan majątkowy to posiada jedynie mieszkanie o pow. 37 m², w którym zamieszkuje. Powódka więc znajduje się w niedostatku. Dużym obciążeniem w jej budżecie jest zakup leków

związanych z jej licznymi schorzeniami. Liczne schorzenia i związane z tym wydatki powódka miała już od wielu lat. Istniały one również w trakcie wspólnego pożycia stron. Wydatki te jednak zwiększają się, a powódka ma zakazane kontynuowanie prac dorywczych z uwagi na pogarszający się stan zdrowia.

W ocenie Sądu Rejonowego koszty utrzymania powódki to kwota rzędu 1300 zł miesięczne. Na kwotę tą składają się koszty utrzymania mieszkania w przeliczeniu na jedną osobę około 400 - 420 zł, koszty wyżywienia około 300 zł, koszty leków ok. 400 zł, zakup biletów komunikacji miejskiej około 50 zł. Powódka ponosi koszty wiążące się ze spłatą zadłużenia ok. 200 zł miesięcznie i zwrot kosztów procesu 50 zł miesięcznie. Sąd zważył, że koszty utrzymania podane pierwotnie przez powódkę zostały nieco przeszacowane. W szczególności odnosi się to do wydatków za żywność oraz leki, koszty dojazdu. W pierwszej kolejności wskazać należy, że w zasadzie powódka nie przedstawiła jakiegokolwiek materiału dowodowego celem wykazania jej wydatków na żywność, zaś w odniesieniu do zakupu leków uczyniła to w sposób niewystarczający. Z tego też względu Sąd kierując się zasadami doświadczenia życiowego przyjął, że dla osoby w wieku powódki i o porównywalnym do niej stanie zdrowia koszty te kształtują się jak wyżej. Z kolei w zakresie wydatków na mieszkanie Sąd zważył, że powódka przedstawiła dowód uiszczenia czynszu za mieszkanie za okres wspólnego zamieszkiwania w mieszkaniu również jej córki z mężem i dzieckiem, którzy od kolejnego miesiąca mają się wyprowadzić do zakupionego domu. Mając to na uwadze Sąd przyjął, że wysokość kosztów eksploatacyjnych powinna być pomniejszona, gdyż część składników czynszu jest zależna od ilości zamieszkujących w mieszkaniu osób. Odnosząc się do wydatków na bilety komunikacji miejskiej Sąd zważył, że powódka nie wykazała konieczności codziennego korzystania z transportu zbiorowego, a w związku z tym zakupu biletu miesięcznego. Wskazać bowiem należy, że powódka w chwili obecnej nie podejmuje jakichkolwiek prac dorywczych (tak jak miało to miejsce w przeszłości) i w związku z tym niepotrzebny jest jej bilet miesięczny.

Mając to na uwadze Sąd zważył, że w sytuacji, gdyby małżeństwo w dalszym ciągu trwało, małżonkowie zamieszkiwaliby razem, sytuacja A. G. (2) byłaby lepsza niż obecnie. Małżonkowie posiadaliby te same nieruchomości, z których jedna dodatkowo mogłaby zostać wynajęta i przynosić dochód. A. G. (2) miałyby zapewnione potrzeby mieszkaniowe przez męża, a uzyskiwaną rentę mogłaby przeznaczać na pokrycie kosztów leków i żywności dla siebie i również małżonka. Sytuacja finansowa rodziny byłaby dobra. Ponadto A. G. (2) miałyby znacznie lepsze warunki mieszkaniowe. Potrzeby powódki, w sytuacji dalszego zgodnego trwania małżeństwa, byłyby znacznie lepsze niż obecnie. Sąd uwzględnił, iż sytuacja powódki uległa również pogorszeniu z uwagi na pogorszenie się jej stanu zdrowia, co skutkowało obecnym brakiem możliwości pracy dorywczej. Niezależnie od tego, w ocenie Sądu, rozwód niewątpliwie pociągnął pogorszenie sytuacji materialnej powódki w porównaniu ze stanem, gdyby dalej pozostawała z pozwanym w związku małżeńskim. Jest to istotne pogorszenie jej sytuacji, jeśli wziąć pod uwagę dochody z majątku odrębnego uzyskiwane przez pozwanego w trakcie małżeństwa, zwiększone potrzeby powódki w zakresie leczenia, brak możliwości podjęcia zatrudnienia, utratę pomocy małżonka, pozbawienie możliwości zamieszkania w wcześniej zajmowanej z pozwanym nieruchomości. Należy tu mieć na uwadze także stopę życiową na jakiej żyli małżonkowie uprzednio i na jakiej żyje pozwany obecnie. W tym miejscu należy zwrócić uwagę, iż pozwany podał, iż obecnie na utrzymanie samochodu wydaje 120 zł tygodniowo, podczas gdy powódka nie posiada samochodu i musi wydawać znacznie mniejsze koszty na dojazdy komunikacją publiczną.

Na skutek rozstania z pozwanym, powódka ma znacznie mniejsze środki na własne utrzymanie. Jej jedynym dochodem jest emerytura w wysokości około 750 zł netto miesięcznie. Z posiadanych środków pieniężnych musi uiścić opłaty mieszkaniowe, zapewnić sobie wyżywienie, jak również zakupić leki oraz ponieść inne koszty. To powoduje, iż w chwili obecnej powódka znajduje się w niedostatku.

Powódka nie ma możliwości podjęcia pracy z uwagi na stan zdrowia, pozwany natomiast nie mając przeciwskażeń nie podejmuje obecnie pracy zawodowej. Wcześniej prowadził działalność gospodarczą jako monter instalacji sanitarnych.

W ocenie Sądu Rejonowego powódka jako małżonek niewinny ma prawo do bardziej dostatniego poziomu życia, niż ten który obecnie prezentuje. Pozwany niewątpliwie posiada gorszą sytuację finansową, niż w okresie trwania związku małżeńskiego, ale nadal posiada znaczny majątek. A. G. (1) zamieszkuje sam w domu (wartość ok. 840 000

zł). W dalszym ciągu posiada też mieszkanie znajdujące się w J., z którego osiąga względnie dochód. Ponadto porusza się samochodem osobowym 1998 roku i wydatkuje na niego znaczne środki pieniężne. Dysponuje jeszcze środkami pochodzącymi ze sprzedaży należących do niego nieruchomości, m.in. ze sprzedaży mieszkania we W..

W ocenie Sądu sam fakt, że pozwany w rzeczywistości nie pracuje od wielu lat jest wyłącznie jego autonomiczną decyzją, podyktowaną oceną swojego stanu majątkowego jako wystarczającego do zaspokojenia własnych potrzeb.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, iż powód ma możliwości majątkowe i zarobkowe pozwalające na spełnianie obowiązku alimentacyjnego na rzecz byłej żony. Przy uwzględnieniu usprawiedliwionych potrzeb powódki Sąd uznał, iż pozwany winien płacić alimenty w kwocie 500 zł miesięcznie, co jedynie będzie prowadziło do pokrycia stanu niedostatku, w którym znajduje się powódka. Takie rozstrzygnięcie zapewnia jedynie podstawowy obowiązek alimentacyjny byłego małżonka. Powódce przysługiwało natomiast uprawnienie do ubiegania się o alimenty w oparciu o rozszerzony obowiązek alimentacyjny z art. 60§ 2 kro. Powódka natomiast nie wykazała odpowiednio wyższej stopy życiowej, na której małżonkowie żyli uprzednio, bądź żyliby obecnie, gdyby małżeństwo trwało zgodnie w dalszym ciągu.

W zakresie alimentów sprzed daty złożenia powództwa Sąd uznał, że powódka nie wykazała, aby jej potrzeby nie zostały w pełni zaspokojone w przeszłości, bądź żeby zostały sfinansowane z pieniędzy podlegających zwrotowi. Co prawda powódka przedłożyła umowę pożyczki, z której uzyskała do ręki 7000 zł. Jednak pożyczka ta została już w znacznej mierze spłacona, nawet w kwotach wyższych, niż wynikające z harmonogramu spłaty. Z treści umowy pożyczki zawartej przez powódkę nie wynika na jaki cel zostały przeznaczone. Sąd ustalił, iż pożyczka została spożytkowana w okresie wspólnego zamieszkiwania stron, stanowiła ona wkład w utrzymanie stron. Równocześnie w tamtym okresie pozwany uiszczał np. opłaty mieszkaniowe. Z. G. mogła dowolnie spożytkować część pieniędzy, również na cele niezwiązane z jej przeciętnym utrzymaniem. To nie zostało wykazane przez powódkę odpowiednio, co skutkowało brakiem możliwości uwzględnienia powództwa w części dotyczącej alimentów zaległych.

Wobec powyższego Sąd Rejonowy uznał, że zasadnym jest zasądzenie na rzecz Z. G. alimentów w kwocie 500 zł miesięcznie począwszy od dnia 01 kwietnia 2017 r. Wyższa kwota alimentów przekraczałaby usprawiedliwione potrzeby powódki. Tak więc żądana kwota alimentów była, powyżej zasądzonej kwoty niezasadna.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów, na podstawie art. 60 § 1 i 2 kro, Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji orzeczenia, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Sąd na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obciążył pozwanego kosztami sądowymi, na które składa się opłata, obliczona od kwoty uwzględnionego powództwa, od uiszczenia której strona powodowa była zwolniona z mocy prawa.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc, gdyż żadna ze stron nie wygrała procesy w przeważającej części.